

පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ ශෛලමය පාලම් නිර්මාණ කිහිපයක් සහ එහි තාක්‍ෂණය පිළිබඳ මූලික විමසුමක්

වන්දන රෝහණ විතානාවච්චි¹

හැඳින්වීම

මානව පරිණාමය සමග වර්ධනය වූ ඥානයේ විකාශනය සමග මිනිසාගේ සංස්කෘතික පරිණාමය ද සිදුවිය. ඔවුන් සිය ඥාන ශක්තිය මෙහෙය වීමෙන් ඵදිනෙදා වැඩකටයුතු වඩාත් පහසු ආකාරයෙන් ඉටු කරගැනීමට පෙළඹී ඇත. මාර්ග බිහිවීම එම ක්‍රියාවලියේ ම ප්‍රතිඵලයකි. ගමනාගමනයට වඩාත් පහසු සහ කෙටිම මග සොයා ගැනීමෙන් පසු එම මාර්ගයන් ද උපයෝගීතාවයට ගැලපෙන ආකාරයට දියුණු කරගැනීමට ගත් උත්සාහයන් පිළිබඳව පසුකාලීන නිදසුන් වලින් හෙලිවේ. එපමණක් ද නොව තවදුරටත් දැනුම වර්ධනය වන විට ජනාවාස බිහිකර ගැනීම, සම්පත් සපයාගැනීම හා ප්‍රවාහනය, වෙළඳාම ප්‍රමුඛ ආර්ථික ක්‍රියාවලිය, කෘෂිකර්මය හා පශු පාලනය වැනි අංශ කෙරෙහි මාර්ග සංවර්ධනය බලපා තිබෙන බවට සාක්‍ෂි හමුවී ඇත. මෙවැනි මාර්ග පුරාණයේදී මහාපථ සහ මහා මග්ග ලෙසින් ලෙසින් හැඳින්විණ (ගයිගර්, 1969 ට 153*. මෙම පැරණි මාර්ග පිළිබඳ සාධක සපයන පැරණි දේශීය තාක්‍ෂණය සහ ශිල්ප ක්‍රම පදනම් කොටගත් විශිෂ්ඨ ගල් පාලම් තාක්‍ෂණයක් අනුරාධපුර යුගයේ සිට ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති බවට පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්‍ෂි මගින් සනාථ වේ. මෙම ගල් පාලම් පුරාණයේ දී ශිලා සේනු නමින් හඳුන්වා ඇත :මව, ංජඩසසසථ 88න ගයිගර්, 1969 ට 153*.

අරමුණ

මෙම පත්‍රිකාව මගින් විමර්ශනය කිරීමට අදහස් කරනු ලබන්නේ හඳුනාගනු ලැබූ පුරාණ ගල් පාලම් කිහිපයක් පිළිබඳ භෞතික තොරතුරු වාර්තා කිරීම සහ එම ගල් පාලම් ඇසුරින් පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ ශෛලමය පාලම් නිර්මාණ කටයුතු සඳහා යොදාගත් තාක්‍ෂණික ක්‍රමවේදයන්හි විවිධත්වය පිළිබඳව පරීක්‍ෂා කිරීම ය.

විමර්ශනය

මේවන විට සංරක්‍ෂණය කර තිබෙන වඩාත් ප්‍රසිද්ධ මල්වතු ඔය, හාල්පාණු ඇළ සහ කනදරා ඔය ගල් පාලම් හැරුණු විට තවත් නටබුන් ව පවතින ගල් පාලම් කිහිපයක අවශේෂ යාන් ඔය, කලා ඔය, කනදරා ඔය සහ දැදුරු ඔය ආශ්‍රිත ව. මෙම පාලම් මගින් පුරාණයේ දී එම ප්‍රදේශයෙහි පැවති මාර්ග රටාව හඳුනා ගැනීමට මහත් දායකත්වයක් ලැබේ. පුරාණ ගෝකණ්ණයේ සිට අනුරාධපුරය වෙත ගමන් කළ නැගෙනහිර මාර්ගය :සිරිවීර 2002 ට 167* යාන් ඔය ආශ්‍රිත ව සැලකිය යුතු දුරක් ගමන්කර තිබුණු බව පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක අනුව පැහැදිලි වේ. ඒ බව සනාථ කෙරෙන පුරාණ මාර්ගයේ ඉදිකර තිබුණු ගල් පාලම් කිහිපයක අවශේෂ යාන් ඔය ආශ්‍රිත ව පවතින ආකාරය අපගේ නිරීක්‍ෂණයට ලක්විය. මෙම ගල් පාලම් කරත්ත, ගැල් ආදිය ගමන් කිරීම තරම් විශාලත්වයෙන් සහ ශක්තිමත් ව පැවති බව එම නටබුන් ඇසුරින් නිගමනය කිරීමට පුළුවන. මෙම මාර්ගය ඔස්සේ ගෝකණ්ණ වරායේ සිට භාණ්ඩ පමණක් නොව නැගෙනහිර පළාතෙන් සපයාගත හැකි බනිජ ද්‍රව්‍ය හා එම නිෂ්පාදන ද අනුරාධපුරය වෙත ප්‍රවාහනය කරන්නට ඇත. සේරුවිල තඹ නිධිය භාවිතයට ගත් බවට දැක්වෙන තොරතුරු මගින් ඒ පිළිබඳ ව අදහසක් ලබාගත හැකි ය :මව. ංඩසසසථ 16-7ක ිඳ්ඛසර්ඵබෑ 1994 ට 114-146*. අනුරාධපුරයේ සිට දඹුල්ල දෙසට දිවෙන පැරණි මාර්ගයක් පිළිබඳව සාක්‍ෂි පවතී. එම මාර්ගය මඟින් පුරාණ පුලතිසිපුරය හා ඒ ඔස්සේ රුහුණු ප්‍රදේශයට ගමන් කල බවට සිතිය හැකි ය. විජිතපුර

¹ සමාජීයවිද්‍යා සහ මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය මිහින්තලේ

බලකොටුවේ සිට අනුරාධපුරය වෙත පැමිණීමට ද මෙම මාර්ගය භාවිත කරන්නට ඇත (මව. ෧෧෩ 68 - 70). මීට අමතරව දඹුල්ල ඔස්සේ මාතලේ හරහා කඳුකර ප්‍රදේශයට පිවිසීමට ද මෙම මාර්ගය ප්‍රයෝජනවත් වූ බව පෙනේ. මල්වතු ඔයේ නාවිවාදුව වැවට ඉහළින් පිහිටි ගල් පාලම එම මාර්ගය පිළිබඳ එක් සාක්ෂියක් විය හැකි ය. මෙම මාර්ග අතරින් අනුරාධපුර අගනුවර කඳුකර හෙවත් මලය දේශය සමඟ සිදුකරනු ලැබූ ගනුදෙනු කටයුතු වලදී අනුරාධපුර දකුණු මාර්ගය ඉතා වැදගත් විය. මලය දේශය සහ දකුණු මාර්ගය ආශ්‍රිත ප්‍රදේශය අනුරාධපුර යුගයේ දී ජනාවාසව පැවති බවට ශිලා ලේඛන සහ අනෙකුත් මූලාශ්‍රයන් සාක්ෂි දරයි (Ic. Vol. i: Nos. 788, 790, 791, 792, 793, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 884, 913-31, 914, 916, 925; මව. xxviii: 20-35; නිකොලස් 1979: 122; නිකොලස් 1964: 12 wdදී) එපමණක් නොව පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජු දක්ෂිණ දේශයේ සිට අනුරාධපුර ප්‍රදේශයට බලය තහවුරු කර ගැනීමේ දී ද මෙම මාර්ගය ප්‍රයෝජනවත් වී තිබේ. කලා ඔය සහ දැවුරු ආශ්‍රිත ව දක්නට ලැබෙන ගල් පාලම් මලය දේශයට විහිදුණු දකුණු මාර්ගයේ සාධක විය හැකි ය (Vidanapathirana 2007:167). අනුරාධපුරයේ සිය දඹකොළ පටුන වරාය ඇතුළු උතුරු දෙසට සහ මහානිත්ථ හෙවත් මාතොට වරාය තෙක් දිවෙන පුරාණ මාර්ගයට සම්බන්ධ වන ගල් පාලමක් මහකනදරාව ඔය ආශ්‍රිත ව දක්නට ලැබේ.

යාන් ඔයේ ගල් පාලම්

හබගම ගල් පාලම

හොරොවිපොතාන - පරංගියාවාසිය මාර්ගයේ යාන් ඔයේ පාලමේ සිට කිලෝ මීටර් තුනක් පමණ ඔය පහළින් හබගම ග්‍රාමයේ කෙළවර ගල් පාලමක් පැවති බවට. ගල් පාලමක් පැවති බවට ඉදිරිපත් කළ හැකි ප්‍රධානම සාක්ෂිය වනුයේ එම ස්ථානය ආශ්‍රිත ව යාන් ඔය හරහා සිටුවා තිබුණු බවට හඳුනාගත හැකි ගල් කණුවල අවශේෂයන් ය.

ස්වභාවික ගල් ආස්තරණයක් සහිත වූ මෙම ස්ථානයේ දී යාන් ඔයේ පළල මීටර් 15 ක් පමණ වේ. ඔය හරහට පෙරළී තිබෙන විශාල ගල් කණු සහ ගල් පුවරු රාශියක් දක්නට ලැබේ. ඇතැම් ගල් කණු මීටර් 2෨ ක් මීටර් 3 ක් අතර උසකින් යුක්ත වේ. මෙම ගල්වල කුඩුම්බි හා කප්පිළි ලකුණු තිබෙන ආකාරය ද හඳුනාගත හැකි ය. ගල් කණු සිටුවා ඒ මතට ගල් පුවරු රඳවා හිරකිරීම මගින් මෙම ගල් පාලම නිර්මාණය කරන්නට ඇති බව අනුමාන කළ හැකි ය.

යාන් ඔයේ දකුණු ඉවුරට ගල් පාලම සම්බන්ධ කළ බවට තිබෙන සාක්ෂි තව දුරටත් ශේෂව තිබේ. ඉවුරේ සිටුවන ලද ගල්කණු රාශියක් දක්නට ඇත. ඇතැම් ඒවා ඉහළින් කැඩීගොස් තිබේ. ඇතැම් ගල් කණු පොළොවෙන් මීටරයක් පමණ ඉහළට මතුව ඇත. ඔය ඉවුරේ බෑවුමට යනවිට එය වෙනස්වී තිබේ. මෙම ගල් කණු අතර සාමාන්‍ය පරතරය මීටරයක් පමණ වේ. ඇතැම් ස්ථානවල එය මීටර් 1.෨5-2 අතර වෙනස් වේ. මෙම ස්ථානයේ ඔයේ ඉවුර මීටර් 3-4 පමණ උසකින් යුක්ත වන අතර එම ප්‍රමාණය ආවරණය වන පරිදි ගල් පාලම ඉදිකර තිබුණු බව පැහැදිලි ය.

මෙම ගල් පාලම සහිත ස්ථානයට වම් දෙසින් සැතපුමක් පමණ දුරින් බ්‍රාහ්මණයාකන්ද නමින් පුරාණ නටබුන් සහිත ස්ථානයක් වේ. මෙම ස්ථානයේ නිර්මිත ගල් පාලම අනුරාධපුර යුගයේ දී නැගෙනහිර ගෝකන්න වරාය හා අනුරාධපුර නගරය සම්බන්ධ කළ මාර්ගයේ හෙවත් අනුරාධපුරින් නැගෙනහිර දෙසට ගමන් කළ මාර්ගයේ සාක්ෂි ලෙස හඳුනාගත හැකි වේ.

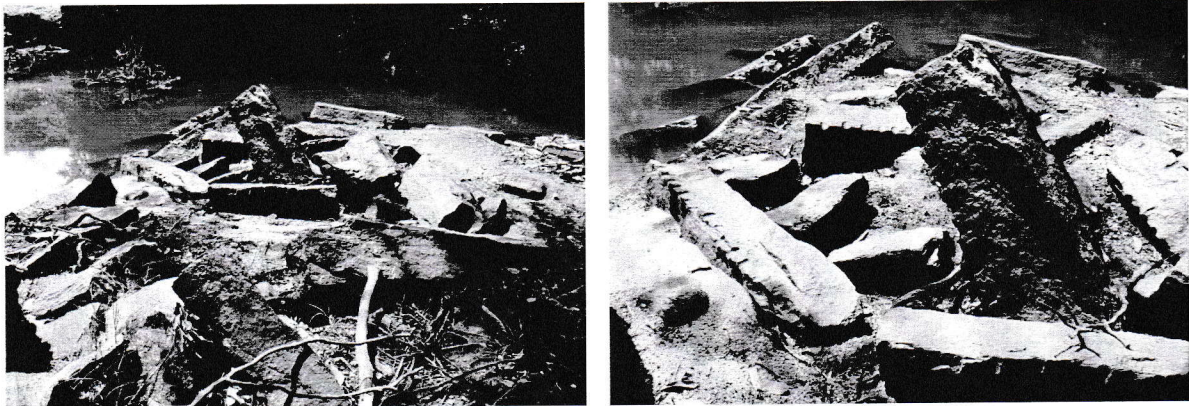
රූපසටහන 1: හබගම ගල් පාලමේ අවශේෂ

යාන් ඔය ගල් පාලම

යාන් ඔයේ පිහිටි තවත් ගල් පාලමක් පිළිබඳ සාක්ෂි පවතී. මෙම පාලම ද පුරාණ නැගෙනහිර මාර්ගය සමග සම්බන්ධ වන බව පැහැදිලි ය. හොරොච්චොකානා - ත්‍රිකුණාමලය මාර්ගයේ යාන් ඔයේ නව පාලමට ඉහළින් වනාන්තරය තුළට වන්නට මෙම ගල් පාලමේ අවශේෂ දක්නට ලැබේ. මෙම පාලම සම්පූර්ණයෙන් ම විනාශවී ගොස් ඇත. මෙම ස්ථානය ආශ්‍රිත ව යාන් ඔයේ සිටුවන ලද සිරස් ගල් කණු සාධක දක්නට ලැබෙන අතර එයද පහළ කොටසින් කැඩීගොස් තිබෙන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. ගල් කණු සහ පුවරු ආශ්‍රිත ව යෙදූ ඕවලාකාර හැඩැති විභේදන සිදුරු මැනවින් දක්නට ලැබේ. මෙම ගල් කණුවක සාමාන්‍ය උස මීටර් දෙකක් පමණ වන බව හඳුනාගත හැකි අතර වට ප්‍රමාණය 30x30 පමණ වේ. යාන් ඔයේ පතුලේන් විහිදී තිබෙන පාෂාණ ස්ථරයේ යොදනු ලැබූ සිදුරු වලට සිරස් කණු ගිල්වා සිටුවා තිබෙන බව පැහැදිලි ය. එසේ වුවද මේවන විට එම පාෂාණ ස්ථරය වැළි සහ රොන් මඩ තැම්පත් වීම හේතුවෙන් ආවරණය වී ඇත. දැනට ගල් පාලමේ අවශේෂ ඉතිරිව ඇත්තේ එම කොටස ආශ්‍රිත ව පමණි.

රූපසටහන 2: යාන් ඔය ගල් පාලම

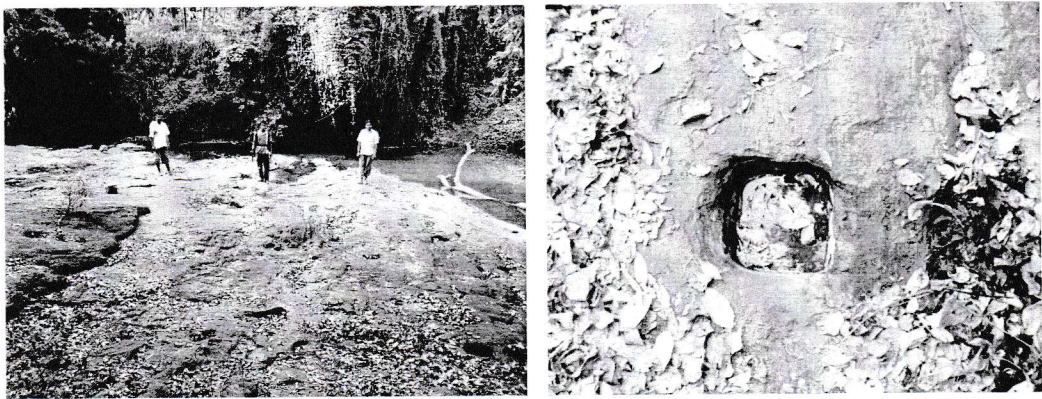
කලා ඔයේ ගල් පාලම

වැලි ඇළ මංකඩ පාලම

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉපලෝගම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ කලා ඔය දකුණු ඉවුරේ හයේ ඇළ කාගම පහළ කොටසට හා වම් ඉවුරේ එරබදුගම පහළ කොටසට මායිම්ව පිහිටා ඇත. උතුරු අක්ෂාංශ 8 03. 24ග76, හා නැරගෙනහිර දේශාංශ 80 28. 36ග30, අතර මෙම පාලම සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂි දක්නට ලැබේ.

මෙම ස්ථානයේ ඔය හරහා විහිදෙන ස්වාභාවික ගල් තලාවක හතරැස් ස්වභාවයට ආසන්න ප්‍රමාණයෙන් සුළු වශයෙන් වෙනස් වන වළවල් රාශියක් වේ. සෙ.මී 20 ක් පමණ දිග පළලින් යුතු මෙම වළවල් නිශ්චිත පේළියකට හෝ පරතරයකට භාරන ලද ඒවා නොවීය. මෙම ස්ථානයේ දී කලා ඔයේ පළල මීටර් 42ග80 කි. ඒ අතරින් මීටර් 30ග80 පමණක මෙම සිදුරු විහිදී යන ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. සිදුරු සහිත කොටසේ පළල මීටර් 6ග10 කි. ගල් තලාව ආශ්‍රිත ව

රූපසටහන 3: වැලි ඇළ මංකඩ පාලම

ශේෂව තිබෙන සාක්ෂි අනුව තීරණය කළ හැකි වන්නේ මෙම ස්ථානයේ ගල් කණු මූලික කරගත් පාලමක් පවතින්නට ඇති බවයි. ඒ සමගම මෙම ස්ථානය ආශ්‍රිත ව අර්ධ ස්ථාවර අමුණක් ද තිබුණු බව පැහැදිලි ය. මෙම ස්ථානයට මීටර් 20 ක් පමණ ඉහළින් ඔයේ දකුණු ඉවුරට යොදන ලද ඇළ මාර්ගයක සාක්ෂි මෙයට ඉතාමත් පැහැදිලි නිදසුනකි.

පාලම්ගල ගල් පාලම

කුරුණෑගල හා අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයන්ට මායිම්ව කලා ඔයේ ඉදිකර තිබෙන මෙම ගල් පාලම රාජාංගනය වම් ඉවුරේ යාය 01 කලාපයේ තිඹිරි පොකුණ ග්‍රාමය කෙළවර පිහිටා ඇත. ජනප්‍රවාදයේ පාලම්ගල නමින් හැඳින්වෙන මෙම ස්ථානය උතුරු අක්ෂාංශ 8⁰07'0777 හා නැගෙනහිර දේශාංශ 80⁰01'0537 අතර මෙම ගල් පාලම සම්බන්ධ නටබුන් දක්නට ලැබේ. නීලිබැම්ම නම් වූ පුරාණ අමුණට සැතපුම් එක හමාරක් පමණ පහළින් මෙම පාලමේ සාක්ෂි දක්නට ඇත. මෙම ස්ථානයේ පුරාණයේ දී පාලමක් තිබුණු බව ජනප්‍රවාදයේ සඳහන් තොරතුරුවල කිසියම් සත්‍යතාවක් පවතින බව පරිශ්‍රය නිරීක්ෂණය කිරීමේදී පැහැදිලි වේ. මෙම ස්ථානය ආශ්‍රිත අනෙකුත් සාධක පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීමේ දී මෙය ප්‍රධාන වශයෙන් තරමක පළලකින් යුතු ගල් පාලමක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන්නට ඇති බවට නිගමනය කළ හැකි ය.

කලා ඔය හරහා සම්පූර්ණයෙන්ම විහිදී යන ගල් තලාවක් පදනම් කරගෙන මෙම ගල් පාලම නිර්මාණය කර තිබුණ බව පැහැදිලි ය. එම ගල් තලාව ඔයේ වම් ඉවුර ආසන්නයේ දී ඔය පතුලේ සිට මීටර් 05 ක් පමණ උස් වන අතර දකුණු ඉවුර දෙසට ක්‍රමයෙන් බෑවුම්වී කලා ඔයේ පතුලේ මට්ටමට තුනීවී යයි. මෙම ගල් තලාව මතුපිට හතරැස් ස්වරූපයට ආසන්න හැඩයෙන් යුතුව භාරන ලද වළවල් විශාල ප්‍රමාණයක් දක්නට ලැබේ. මෙම වළවල් එකිනෙකට සමාන්තරව නිර්මාණය කිරීමට උත්සාහ ගෙන තිබෙන අතර ඔය හරහට වළවල් පේළි 4 ක් දක්නට ලැබේ. මෙම වළවල් පේළි දෙකක් අතර පරතරය මීටර් 2 ක් පමණ වේ. ඔය හරහට වළවල් දෙකක් අතර දුර ප්‍රමාණය පරතර කිහිපයකින් ම යුක්ත වන අතර එය මීටර් 1098ල 1090ල 1080 ක් අතරට අයත් වේ. වර්තමානයේ මෙහි දක්නට ඇත්තේ සම්පූර්ණ වළවල් 79 කි. එහෙත් මෙහි ඊට වඩා විශාල ප්‍රමාණයක් වළවල් තිබුණ බව විශ්වාස කළ හැකි ය. විවිධ පුද්ගලයින් විසින් ගල් තලාව කඩා දැමීමෙන් මෙම වළවල් විනාශවී ගොස් තිබෙන අයුරු නිරීක්ෂණය විය. මෙම වළවල් වල ප්‍රමාණය අතර සුළු වෙනස්කම් පවතී. සෙ.මී 24 0 23 0 13 හා සෙ.මී 25 0 25 0 22 අතර ප්‍රමාණයේ දිග පළල හා ගැඹුරින් මෙම වළවල් යුක්ත වේ. මෙම වළවල් පේළි හතර අතර සම්පූර්ණ පළල මීටර් 8030 කට ආසන්න වේ. ඔය හරහා මීටර් 102 ක පූර්ණ දිගකින් මෙය පැතිර පවතින්නට ඇත. එහෙත් වළවල් පැතිර තිබෙන සීමාවේ දිග මීටර් 80 ක් පමණ වේ. දකුණු ඉවුර ආසන්න කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම පසින් වැසී ගොස් තිබේ.

රූපසටහන 4: පාලම්ගල ගල් පාලම පිහිටි ස්ථානය

පුරාණයේ නිර්මාණය වූ ගලින් කළ පාලම් සඳහා යෙදූ සිරස් කණු දිගින් හා පළලින් විශාල ය. එමෙන් ම එම කණු සිටවූ වළවල් ද ඊට සාපේක්ෂ විශාලත්වයකින් යුක්ත වේ. ඒ බව මල්වතු ඔය හා කනදරාව ගල් පාලම ආශ්‍රයෙන් තහවුරු වේ. එහෙත් මෙම ගල් පාලම සඳහා භාවිතා කළ සිරස් කණු ප්‍රමාණයෙන් එතරම් විශාල නොවන බව වළවල්හි විශාලත්වයෙන් පැහැදිලි වේ. මෙම ස්ථානයේ තිබෙන වළවල් ප්‍රමාණයෙන් කුඩා බැවින් ද විශාල ප්‍රමාණයක් තිබීමෙන් ද තහවුරු වන්නේ මෙම වළවල් ගල් පාලම සඳහා යෙදූ සිරස් කණු රැඳවීම පිණිස සකස් කළ ඒවා බවයි. එහෙත් මේ වන විට වළවල් වල රැඳුණු කිසිදු ගල් කණුවක් පිළිබඳව සාක්ෂි හමු නොවේ. එහෙත් මේ සඳහා භාවිත කළ ගල් කුට්ටි විශාල ප්‍රමාණයක් මෙම ස්ථානයට පහළින් කලා ඔයේ විසිරී තිබෙන ආකාරය දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව මෙය දැඩි ජල පීඩනයක් ඔස්සේ කැඩී විනාශවී තිබෙන බව අනුමාන කළ හැකි ය. ඒ බව තහවුරු කෙරෙන තවත් සාක්ෂියක් වන්නේ මේ ස්ථානය ආශ්‍රිතව කලා ඔයේ දකුණු ඉවුර බඳ ප්‍රදේශයේ ඇතිවී තිබෙන බාදන ස්වරූපයයි. කලා ඔයේ සැඩ පහර එහි දකුණු ඉවුර බිඳගෙන ගොස් තිබෙන ආකාරය හඳුනාගත හැකි අතර ගැඹුරු ලෙස හැරී තිබෙන මේ ස්ථානයෙන් වර්තමානයේ ද ජලය ගලා බසී.

විශාල ගල් තලාවට සාපේක්ෂව කලා ඔයේ වම් ඉවුරේ විශාල ගල් කුට්ටිවලින් කළ බැම්මක කොටස් දැකිය හැකි වේ. මෙය මෙම ගල් පාලමේ වම් දෙසින් වන ආරම්භක කොටස බව පැහැදිලි ය. වෙනත් ගල් පාලම දක්නට නොලැබෙන ආකාරයට ගල් කුට්ටි එකිනෙක සම්බන්ධ කරමින් ඉවුරේ සිට ඔයේ ගල් තලාව දෙසට මෙය ගොඩනගා තිබේ. ගල් තලාව මත දී එය ගැලවී විනාශවී ගිය ස්වරූපය ද හඳුනාගත හැකි ය. ගල් වර් තුනක් පමණ මෙම ස්ථානයේ දක්නට ඇත. ගල් බැම්මේ ඉහළ මතුපිට ඔයේ තිබෙන ස්වාභාවික ගල් තලාවේ උපරිම උස මට්ටම හා සමාන වේ. ඒ අනුව එම ගල් තලාව ද මෙම ගල් පාලමේ ම කොටසක් ලෙස භාවිත කරන්නට ඇති බව පැහැදිලි ය.

මෙම පාලම පදනම් කරගෙන පුරාණයේ අමුණක් පැවති බවට ද සිතිය හැකි සාධක පවතී. මෙම පාලම ආශ්‍රිත අමුණින් ජලය ලබාගැනීම සඳහා සකස් කළ ඇළ මාර්ගයේ සාක්ෂි වර්තමානයේ ද දක්නට ලැබේ. එය ව්‍යවහාරයේ රජ ඇළ නමින් හැඳින්වේ. එහි ඇළ වේලි දෙක හොඳින් සකස්කර තිබෙන අතර ඉවුරු සේදියාම වැලැක්වීම පිණිස ගඩොලින් බැඳ තිබෙන ආකාරය ද හඳුනාගැනීමට පුළුවන. පහළ සිට ඉහළට පියගැට පෙළක ආකාරයට වර් සකස්කර තිබෙන මෙහි ගඩොලක ප්‍රමාණය සෙ.මී 40 x 20 x 6 ක දිග පළල හා ඝනකමින් යුක්ත වේ. ගඩොල් ඇතුරුමට ඉහළින් කළුගල් කැබලි අතුරා තිබෙන ආකාරය ද දැකගත හැකි ය. විසිරී ගිය ගඩොල් ඇළ මග දෙපසම දක්නට ලැබේ. ඇළ වේල්ලේ මතුපිට සිට ඇළ පතුලට මීටර් හතරක පමණ ගැඹුරක් තිබේ. ඇළ පතුලේ පළල මීටර් 3ග් ක් පමණ වේ. මෙම ඇළ මග කලා ඔයට සම්බන්ධ කර ඇත්තේ අමුණ පිහිටි ස්ථානයේ සිට මීටර් 250 ක් පමණ ඉහළින්. එහෙත් ඉවුරු බාදනය නිසා හා ගොඩබිම් භූමිය සංවර්ධන ක්‍රියාවලීන්ට ලක්වීම නිසා එම ස්ථානය සම්පූර්ණයෙන් ම විනාශවී ගොස් තිබේ.

ඉහත කරුණු වලින් පැහැදිලි වන්නේ මෙම ස්ථානයේ නිශ්චිත වශයෙන් ම තිබී ඇත්තේ පාලමක් සහ අමුණක් වන බවයි. භූමියේ ඇති ගල් වල තිබෙන ඕවලාකාර කැඩුම් සිදුරු අනුව මෙන් ම ගඩොල්වල ප්‍රමාණය අනුව මෙම පාලම සහ අමුණ ද මෙය අනුරාධපුර යුගයේ මධ්‍ය භාගයට අයත් බව අනුමාන කළ හැකි ය. ආසන්න වශයෙන් මීටර් 9 කට තරමක් අඩු වැඩි වන ප්‍රමාණයේ පළලකින් මෙම ගල් පාලම ඉදිකරන්නට ඇති බව වළවල් පේළිවල පරතරය අනුව පැහැදිලි වේ.

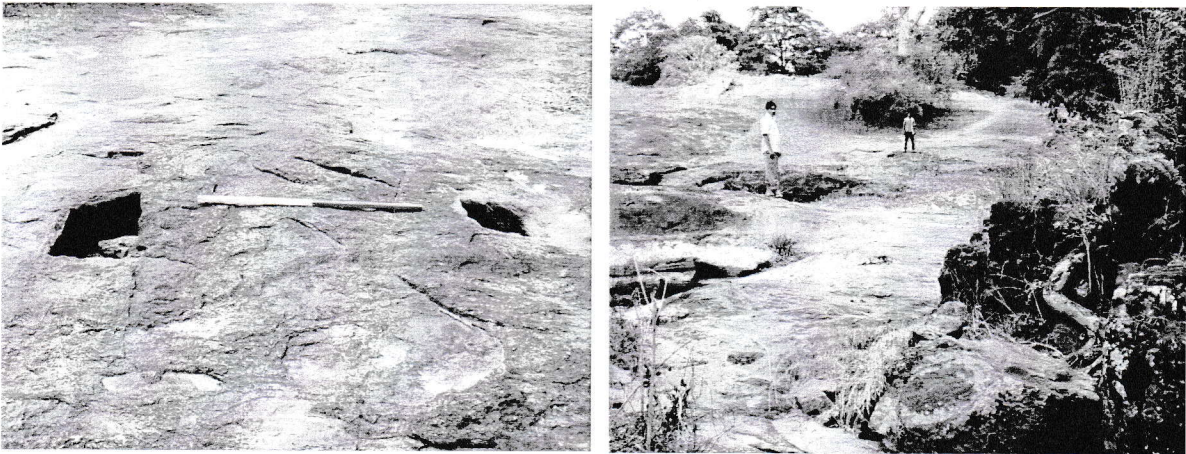
කලා ඔයේ ගල් පාලම්

අලුබැද්ද පුරාණ ගල් පාලම

හිරිපිටියාගම - ගල්නෑව මාර්ගයේ කලා ඔය සපත්තු පාලමට මීටර් 200 ඉහළින් අසලින් දකුණට හැරී කලා ඔයේ වම් ඉවුර ඔස්සේ මීටර් 800 ක් පමණ ගමන් කළවිට මෙම ස්ථානයට පිවිසිය හැකි වේ. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ගල්නෑව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ අලුබැද්ද ග්‍රාම නිලධාරී වසමේ අලුත් උදාගම්මානයට සීමාවන කලා ඔයේ වම් ඉවුරේ මෙම පුරාණ ගල් පාලමේ නටබුන් ශේෂව තිබේ. උතුරු අක්ෂාංශ 8 04. 50ග02, හා නැගෙනහිර දේශාංශ 80 20. 29ග31, පමණ වේ.

පලුගස්වැව හා අලුබැද්ද යන ගම්මානවලට මායිම්ව කලා ඔය හරහා විහිදීගිය ස්වාභාවික ගල් ස්තරයක් පදනම් කරගෙන මෙම ගල් පාලම ඉදිකර තිබේ. වර්තමානයේ මෙම ගල් පාලමේ සාක්ෂි ස්වල්පයක් හඳුනාගත හැක්කේ කලා ඔයේ වම් ඉවුරට ආශ්‍රිත ව පමණි. මීට අමතරව ගල් තලාවේ යොදන ලද හතරැස් වළවල් ගණනාවක් දක්නට ඇත. මේවන විට මෙහි ශේෂව පවතින්නේ ඉතා සුළුණ ප්‍රමාණයකි. එම ප්‍රමාණය ද ඉතා වේගයෙන් මානව ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් විනාශවී යන බව පෙනේ.

රූපසටහන 5: කලා ඔය අලුබැද්ද පුරාණ ගල් පාලමේ අවශේෂ

මෙම ගල් පාලම සඳහා අවශ්‍ය පාෂාණ සපයාගෙන ඇත්තේ එයට ඉහළින් ඔයේම තිබෙන විශාල පර්වත ආශ්‍රයෙනි. ගල් කඩා වෙන්කළ ස්ථානවල සාක්ෂි පැහැදිලිව හඳුනාගැනීමට තිබේ. එය ස්වාභාවික ගල් තලාවට සමාන්තරව ගොඩනගමින් දකුණු ඉවුරේ තිබෙන ස්වාභාවික ගල් වැටියට සම්බන්ධකර තිබුණු බව පෙනේ.

පාෂාණ ස්ථරය ආශ්‍රිත ව භාරත ලද ගැඹුරැති විශාල වළවල් රාශියක් දක්නට ලැබේ. මැද තිබෙන විශාල ස්වාභාවික ගල් කුටිය ද අලලා තිබෙන මෙම වළවල් මීටර් 66x46 ක් දුරකට පැතිර පවතී. මෙම වලක දිග පළල සමාන වන අතර එය සෙ.මී 45 කි. ගැඹුර ආසන්න වශයෙන් සෙ.මී 52 කි. සමාන්තරව දිවෙන වළවල් ජේලි දෙකක් දක්නට ඇත. සමාන්තරව යොදා තිබෙන අතර වළවල් ජේලි දෙක අතර පරතරය මීටර් 2x80 කි. සිදුරු දෙකක් අතර දුර මීටර් 3x14 - 3x47 ක් අතර පවතී.

මෙම සිදුරු පිහිටා තිබෙන ස්ථානයේ ස්වභාවය පරීක්ෂා කිරීමේදී පැහැදිලි වන්නේ පුරාණයේ දී පාලමක් සඳහා ම සැලසුම් කර තිබෙන්නට ඇති බවයි. වළවල්වල ගැඹුර අනුව ගල්කණු සිටුවීම සඳහාම කළ බව සිතිය හැකි ය. එම ගල්කණු මත හරස් බාල්ක දමා ගල් ලෑලි ඇතිරීමෙන් මෙම පාලම තනන්නට ඇත. දකුණු ඉවුරේ පිහිටි එතරම් උස් නොවූ ගල් පර්වතයක බෑවුම් කොටසට එම පාලම සම්බන්ධ කරන්නට ඇත. එම පර්වතයේ බෑවුම් කොටසේ කුල්ලක ආකාරයට භාරත ලද කොටසක් දක්නට ලැබේ. එහි දිග සෙ.මී 170 ක් වන අතර පළල සෙ.මී 60 ක් වන අතර පසුපස කෙළවර ගැඹුර සෙ.මී 27 කි. එය කරවීම පිළිබඳ නිශ්චිත අදහසක් ලබාගත නොහැකි ය.

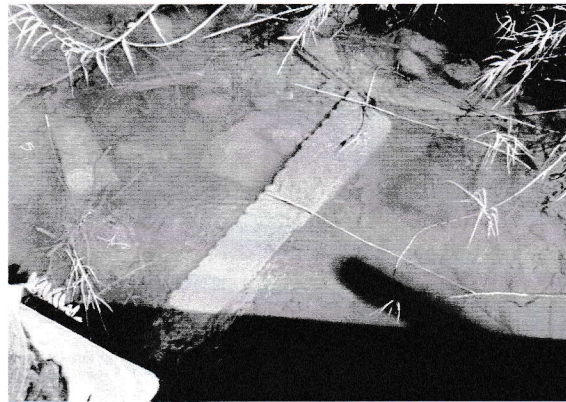
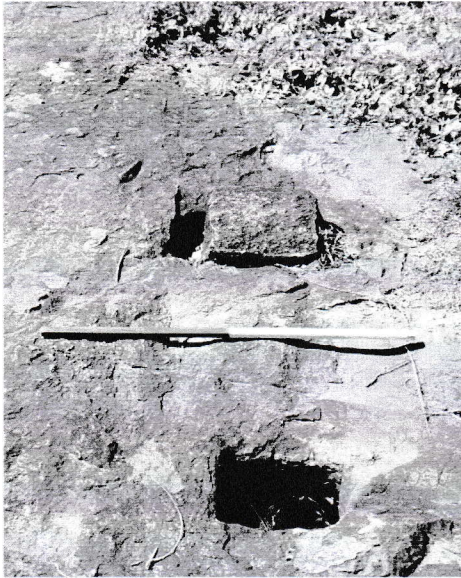
මෙම ස්ථානයේ පිහිටා තිබෙන්නට ඇතැයි සිතියහැකි පාලම නිරිතදිග සිට අනුරාධපුරයට යන මාර්ගයක අවශේෂ ලෙස සැලකිය හැකි වේ. එහෙත් මෙම ස්ථානයේ දී කලා ඔයේ පළල වැඩි බැවින් පාලම දිගු කළක් සුරක්ෂිත නොවූ බව පෙනේ.

පලුගස්වැව ගල් පාලම

ඉහතින් සඳහන් කළ පාලමට මීටර් 200 ක් පමණ පහළින් වර්තමාන කලා ඔයේ සපත්තු පාලමට ඉහළින් ඒ අසලම පුරාණ ගල් පාලමක අවශේෂ දක්නට ලැබේ. මෙම ස්ථානයේ දී කලා ඔය තරමක් පටු ස්වභාවයක් ගන්නා බැවින් මය ඉවුරු දෑල මැනවින් මය දෙසට බෑවුම් වන ස්වරූපයක් අනුව

හා ඔය පතුලේ පිහිටි ගල් තලාව අනුවත් මෙම ස්ථානය පාලමක් ඉදිකිරීමට වඩාත්ම යෝග්‍ය වන බව පැහැදිලි ය. ඇතැම්විට ඉහළින් තිබුණු මුල් පාලම විනාශවී ගිය පසු ඊට වඩා දිගින් අඩු ශක්තිමත් පාලමක් මෙම ස්ථානයේ ගොඩනගන්නට ඇත.

රූපසටහන 6: පලුගස්වැව ගල් පාලම

මෙම පාලමේ අවශේෂ වර්තමානයේදී ද ස්වල්ප වශයෙන් හඳුනාගැනීමට පිළිවන. සිදුරුවල සිටුවන ලද ගල්කණුවල කැඩීගිය කොටස් දැකගත හැකි අතර ම දකුණු ඉවුර ආශ්‍රිත ව සිටුවන ලද ගල් කණු ද දක්නට ලැබේ. පාලමට යොදාගත් ගල් පුවරු වර්තමාන පාලමට පහළින් ඔයේ විසිරී තිබෙන ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. ඉහළින් පිහිටි පැරණි පාලමේ කොටස් මෙම පාලම තැනීම සඳහා භාවිත කරන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි වේ. මුල් පාලම තිබූ ස්ථානය අවට කිසිදු අවශේෂයන් හමු නොවීමට එය හේතුවන්නට ඇත.

මල්වතු ඔයේ ගල් පාලම

තිරප්පනේ ගල් පාලම

රූපසටහන 7: තිරප්පනේ ගල් පාලම

අනුරාධපුර, කැකිරාව මාර්ගයේ මල්වතු ඔය පාලමට මීටර් 800 ක් පමණ ඉහලින් පිහිටා තිබෙන පැරණි ගල් පාලමකි. සාප්පු ම මල්වතු ඔය හරහා දිවෙන පරිදි මෙම ගල් පාලම ඉදිකර තිබෙන ආකාරය හඳුනා ගැනීමට පුළුවන. මෙම ගල් පාලමේ නටඹුන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් මේවන විට ශේෂව පවතී. ඉතාමත් පැහැදිලි ව මෙය ගල් පාලමක් බව අවශේෂ මඟින් තහවුරු කරගැනීමට පුළුවන. මල්වතු ඔයේ පසුකාලීනව නිර්මාණය වූ තරමක වක්කලම් ස්වරූපයක් ගත් ස්ථානයක මෙම ගල් පාලම පිළිබඳ සාක්ෂි හමුවේ. මෙම ස්ථානයේ දී මල්වතු ඔයේ පළල මීටර් 18 පමණ වේ. පාලමේ අවශේෂ දැනට මීටර් 15 ක පමණ ප්‍රමාණයක ඔය හරහට පැතිරේ. මෙම පාලමේ වම් පස කෙළවර කොටස මල්වතු ඔයේ පසුකාලීනව ඇති වූ වෙනස් විමක් මත ඉවුරට යට වී තිබෙන ස්වරූපයක් හඳුනාගැනීමට පුළුවන.

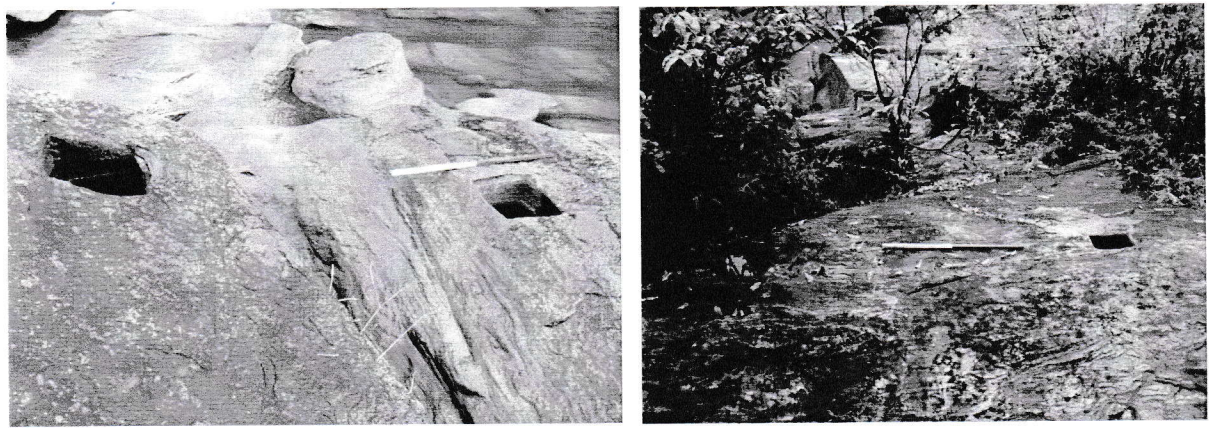
මෙම ගල් පාලමේ සිරස් ගල් කණු 14 ක් නියමිත ස්ථානයේ ම සිටුවා තිබෙන අයුරින් සුරක්ෂිතව පවතින ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. ඒ අතරින් ගල් කණු 8 ක් සම්පූර්ණ උසින් ම යුක්ත ය. එම ගල් කණුවක සාමාන්‍ය උස මීටර් 2.5 පමණ වේ. සෙසු සිරස් ගල් කණු අතර මඟින් කැඩී ගොස් තිබෙන ආකාරයක් හඳුනාගැනීමට පුළුවන. මල්වතු ඔයට ඇඳ වැටුණු ගල් කණු කිහිපයක අවශේෂ ද දක්නට ලැබේ. මෙම ස්ථානය නිරීක්ෂණය කිරීමේ දී පැහැදැලි වන්නේ මල්වතු ඔය පතුලේ පිහිටි ස්වාභාවික පාෂාණ ස්ථරයේ භාරන ලද හතරැස් සිදුරුවලට මෙම ගල්කණු ගිල්වා තිබෙන ස්වරූපයකි. මෙම ගල් කණුවක වට ප්‍රමාණ සෙ.මී. 30 x 30 සිට සෙ.මී. 40 x 40 අතර පරාසයක් ගනු ලබයි. ගල් කණු විභේදනය කිරීමට භාවිත කළ ඔවලාකාර කැඩුම් ලකුණු වලින් මෙම පාලම අනුරාධපුර යුගය නියෝජනය කරන බව පැහැදිලි ය.

මෙම ගල් පාලම සඳහා සමාන්තර ගල් කණු පේලි 03 බැගින් යොදාගෙන තිබෙන ආකාරය හඳුනාගැනීමට පුළුවන. මෙම ගල් කණු අතර සාමාන්‍ය පරතරය මීටර් 1.5 - 2 අතර ප්‍රමාණයක් ගනු ලබයි. ඒ අනුව මෙම ගල් පාලමේ මතුපිට පළල මීටර් 4 හෝ ඊට ආසන්න ප්‍රමාණයක් වන බව අනුමාන කිරීමට පුළුවන. මෙම පාලම මතුපිට සඳහා ගල් පුවරු යොදා ගත් බව සිතිය හැකි වේ. ඒ පිළිබඳ ව අනුමාන කළ හැකි සාක්ෂි මල්වතු ඔය පතුලෙහි ඒ ආසන්නයේ දක්නට ඇත. ඒවා තරමක් පළලින් යුතු දිගැති ගල් පුවරු බව හඳුනාගැනීමට පුළුවන. අතැම් විටෙක සිරස් ගල් කණු මත ගලින් කරන ලද හරස් බාල්ක රඳවා ඒ මත මෙම ගල් පුවරු රැඳවීම සිදුකරන්නට ඇත. කෙසේ වෙතත් මෙම ගල් පාලමේ මතුපිට පිහිටීම සම්බන්ධයෙන් හඳුනාගත හැකි නිශ්චිත සාධක දක්නට නොලැබේ.

දැඳුරු ඔයේ ගල් පාලම්

එබවලපිටිය ගල් පාලම

රූපසටහන 8: එබවලපිටිය ගල් පාලම

පැරණි ගල් පාලම් සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමුකිරීමේ දී දැදුරු ඔය පැරණි සුකර නිෂ්පර අමුණට කිලෝමීටරයක් පමණ පහළින් පිහිටි ස්ථානය වැදගත් වේ. මෙම ස්ථානය ආශ්‍රිත ව තැනින් තැන මතුවන පරිදි දැදුරු ඔය හරහා දිවෙන පර්වතයක් සහිත ගල් තලාවක් වේ. මෙම ගල් තලාව පදනම් කරගනිමින් පුරාණයේ දී පාලමක් ඉදිකළ බවට සාක්ෂි පවතමේ වන විට සම්පූර්ණයෙන් ම විනාශ වී ගොස් තිබෙන මෙම පාලමේ ගල් කණු රැඳවීමට යොදන ලද සිදුරු පිළිබඳ සාක්ෂි ඉතාමත් පැහැදිලි ව හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව පවතී. මෙම ස්ථානයේ හතරැස් ආකාරයට භාරණ ලද වලවල් රාශියක් වේ. මෙම වලක සාමාන්‍ය දිග පළල සෙ.මී. 40 පමණ වන අතර ගැඹුර ද එම ප්‍රමාණය ගනු ලබයි. එයින් පැහැදිලි වන්නේ එම ස්ථානයන් හි රඳවනු ලැබූ සිරස් ගල් කණු සෙ.මී. 40-50 අතර ප්‍රමාණයේ පළලකින් යුක්ත වන්නට ඇති බවයි. බොහෝ විට ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ගල් කණුවල සිදුරට යටවන කොටස වටා තරමක් ඝනකම වැඩිවන ආකාරයට ඊට ඉහළ කොටස කරවා තිබීම නිසා එවැනි අනුමානයට එළඹීමට හේතු විය. මෙම ස්ථානයෙන් හමුවී තිබෙන ඇතැම් ගල් කණුවල ඝනකම ද එවැනි ප්‍රමාණයක් ගනු ලැබේ.

මෙහි කණු වලවල් අතර පරතරය මීටර් 2ග5 ක් පමණ වනු ලබයි. ඒ අනුව මෙම පාලමේ පළල ද මීටර් තුනක් පමණ වන්නට ඇති බව සිතිය හැකි වේ. මෙම පාලම සඳහා කප්පිල ක්‍රමයට සවිකිරීමේ තාක්ෂණ භාවිත කළ බව එම ස්ථානයෙන් හමුවී තිබෙන සිරස් ගල් කණු පිළිබඳ සාධකවලින් තහවුරු වේ. මෙම පාලම මීටර් දෙකකට ආසන්න උසකින් යුක්තව නිර්මාණය කර තිබෙන්නට ඇති බව සිරස් ගල් කණු ඇසුරින් අනුමාන කිරීමට පුළුවන.

කනදරා ඔය ගල් පාලම්

කුලාවෙල්ලිය ගල් පාලම

කනදරා ඔය ආශ්‍රිත දෙවන ගල් පාලම පිහිටා තිබෙන්නේ මහසෙන් රජු විසින් කරවූ බවට වංසකතාවේ සඳහන් වන මහාදාරගල්ලක වාපි හෙවත් මේ වන විට සම්පූර්ණයෙන් ම විනාශ වී ගොස් තිබෙන මහගල්කඩවල වැවට කිලෝ මීටරයක් පමණ පහළින් සහ කනදරා ඔය පුරාණ අමුණට මීටර් 500 පමණ ඉහළට වන්නට කුලාවෙල්ලිය ග්‍රාමයට සමීපයෙනි.

රූපසටහන 9: කුලාවෙල්ලිය ගල් පාලම

(ඡායාරූපය තුසිත මෙන්ඩිස්)

මෙම ගල් පාලම නිර්මාණය කිරීමේ දී කනදරා ඔය හරහා දිවෙන පාෂාණ ස්ථරය ප්‍රයෝජනයට ගෙන තිබෙන බව හඳුනාගැනීමට පුළුවන. එහෙත් කනදරා ඔය ආශ්‍රිත ව තිබුණු කොටස මේ වන විට බෙහෙවින් ම විනාශ වී ගොස් තිබේ. ශේෂව තිබෙන්නේ ඔයේ වම් ඉවුරට ආසන්න කොටසේ ගල් කණු රාශියකි. එම ගල් කණු සමහරක් මේ වන විට ද සෘජු ස්වභාවයෙන් පොලවට සම්බන්ධ වී තිබෙන ආකාරයට හඳුනාගැනීමට පුළුවන. මේ අතරින් ඇතැම් ගල් කණු මීටර් දෙකක පමණ උසකින් යුක්ත වන බව හඳුනාගැනීමට පුළුවන.

ගල් පාලම් සඳහා තාක්ෂණය භාවිතය

ශෛලමය මාධ්‍ය උපයෝගීකරගෙන කරනු ලබන පාලම් ඉදිකිරීම් හෝ නිර්මාණයන් හි දී ඒවා ශක්තිමත් කිරීම පිණිස විවිධාකාරයේ වැද්දුම් තාක්ෂණික ක්‍රමවේදයන් භාවිතා කර තිබේ. ගල් පාලම් සඳහා මෙවැනි ශිල්ප ක්‍රම භාවිතයෙහි අරමුණු හා පරමාර්ථ ගණනාවක් හඳුනාගැනීමේ හැකියාව පවතී.

- පාලමේ ශක්තිමත් භාවය තහවුරු කිරීම
- අමතර බලයක් ලබා දීම
- පාලම දිගුකල් ආරක්ෂා වීම
- පාලමේ සමබරතාවය ආරක්ෂා කිරීම
- විසිරියාම වලක්වා ලීම

ශිලා මාධ්‍ය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීමේ දී අනාවරණය වන ප්‍රධාන කාරණයක් වන්නේ මිනිසා තම ප්‍රථම තාක්ෂණික ජයග්‍රහණය පාෂාණ පදනම් කරගෙන සිදුකිරීමයි. ප්‍රථමයෙන් මෙවලම් තනාගැනීමට පමණක් භාවිත කළ පාෂාණ පසුව විවිධ උපකරණ නිපදවීම, කළාත්මක නිර්මාණ සඳහා පමණක් නොව සුවිශේෂී ඉදිකිරීම් සඳහා යොදාගන්නා ප්‍රධාන මාධ්‍යක් බවට පත්විය. පාෂාණයන්හි පවත්නා සුවිශේෂී ගුණාංග මෙම තෝරාගැනීම් වලට හේතු විය. ශක්තිමත් බව, අවශ්‍ය පරිදි හැඩගසාගත හැකිවීම, දිගුකල් පැවතීම, පීඩනයට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව, අවශ්‍ය තරම් සපයාගත හැකිවීම වැනි කරුණු මත පාෂාණ නිර්මාණ කාර්යන් හි දී ප්‍රධාන මාධ්‍යක් ලෙස යොදාගෙන ඇත. පාෂාණමය පාලම් නිර්මාණය ශක්තිමත්ව ඉදිකිරීම සඳහා විවිධ වූ ක්‍රමෝපායන් පැරැන්නන් විසින් අනුගමනය කර තිබේ. ඒ අතර විවිධ වූ වැද්දුම් ක්‍රම ගණනාවක් ම හඳුනාගත හැකි ය. විශේෂත්වය වන්නේ මෙවැනි ක්‍රමෝපායන් පැරණි තාක්ෂණික ශිල්පීන් විසින් භාවිත කර ඇත්තේ වඩාත් යෝග්‍ය වන ස්ථානය සඳහා වීමයි. ඇතැම් විටෙක එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රමෝපායන් කිහිපයක්ම එකම ස්ථානයක් සඳහා භාවිත කර තිබෙන ආකාරයද නිරීක්ෂණය වේ. පැරණි ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ව හඳුනාගත් එවැනි සවිකිරීමේ ක්‍රම කිහිපයක් මෙලෙස දැක්විය හැකි ය.

කප්පිලි ක්‍රමය

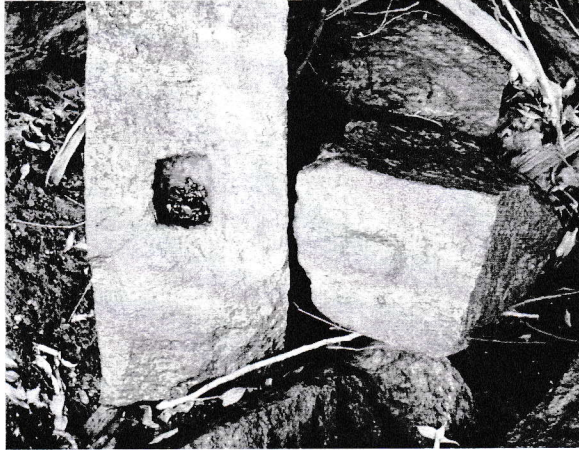
කප්පිලි ක්‍රමයේදී එක ගල් කණුවක ඉහළින් මුහුණතක වතුරග්‍රාකාර කප්පිලියක් භාරන අතර එවැනිම තවත් ගල් පුවරුවක පිටතට නෙරා සිටින ආකාරයට වතුරග්‍රාකාර කොටසක් කපනු ලැබේ. මෙම ගල් කුට්ටි දෙක එකිනෙකට සවිකිරීම සඳහා වතුරග්‍රාකාර සිදුරක් කපනු ලැබූ ගල් පුවරුවට අනෙකෙහි නෙරුම වද්දා ඇත. මෙහිදී ගල් කොටස දෙක එකිනෙකට මුට්ටු වන අතර ගල් කුට්ටි දෙක ගැලවී යාම වැලකේ. පුරාණ ගල් පාලම් බොහෝමයක වැද්දීම සඳහා මෙම කප්පිලි ක්‍රමය භාවිත කොට තිබේ. දැදුරු ඔයේ ගල් පාලම ආශ්‍රිත ව මෙවැනි කප්පිලි සහිත ගල් කණු දක්නට ලැබේ

කුඩුම්බි ක්‍රමය

කුඩුම්බි ක්‍රමයේදී කප්පිලි ක්‍රමයේදී මෙන්ම ගල් දෙකක මුහුණත් දෙකෙහි සිදුරක් හා නෙරුමක් කරනු ලැබේ. එක මුහුණතක වෘත්තාකාර හෝ හතරැස් සිදුරක් කනින අතර අනෙක් ගල් බාල්කයේ හෝ

පුවරුවක මුහුණතෙහි වෘත්තාකාර හෝ හතරැස් තෙරුමක් තබනු ලැබේ. සිදුර තුළට මෙම තෙරුම වැද්දීම මගින් ගල් කණු සහ පුවරු එකට සම්බන්ධ කරනු ලැබේ. ගල් පාලම් ආශ්‍රිත තාක්ෂණයේදී මෙවැනි කුඩුම්බි ක්‍රම කිහිපයක් ම හඳුනා ගත හැකිවිය. යාන් ඔය හබගම ගල් පාලම මෙයට නිදසුනකි.

රූපසටහන 10: යාන් ඔය හබගම ගල් පාලමේ හතරැස් කුඩුම්බි

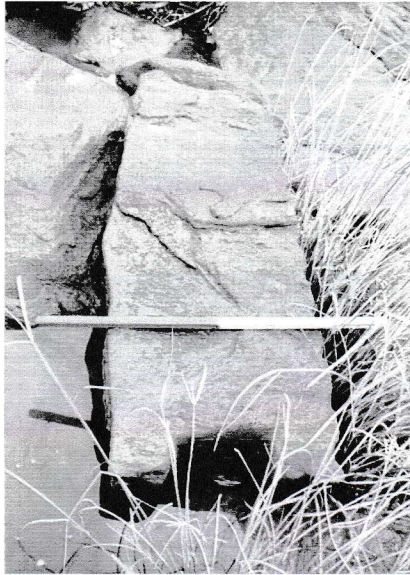
කැපුම් කට්ට ක්‍රමය

මෙහිදී සිදුකරනු ලබන්නේ ගල් කණුව ඉහළ මතුපිට මුහුණතේ කාණුවක් වැනි ඉහළට විවෘත කැපුම් කට්ටයක් දමා එම කට්ටයට හිරවන පරිදි හරස් ගල් බාල්ක යොදා කොටස් දෙක එකට වැද්දීමයි. මෙම කැපුම් කට්ට ක්‍රම කිහිපයක් පුරාණ ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ව දක්නට ලැබේ. හබගම හා දැදුරු ඔය ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ව මෙවැනි කැපුම් කට්ට ක්‍රම හඳුනා ගැනීමේ හැකියාව ලැබිණ.

පාලම් ආශ්‍රිත වැද්දුම්

ගල් පාලමක් තනනු ලබන්නේ ඔයක් හෝ ජල පහරක් හරස් කරමිණි. එබැවින් මේ පාලම ජලයේ ප්‍රවාහයට සහ පීඩනයට හොඳින් ඔරොත්තු දෙන ආකාරයේ ශක්තිමත් එකක් විය යුතුය. පුරාණ ගල් පාලම් පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමේ දී ඒවා බොහෝ විට විශාල කණු සහ පුවරු උපයෝගී කර ගනිමින් තනා තිබෙන බව හඳුනා ගත හැකි ය. ගල් කුට්ටි විසිරී යා නොදී එකිනෙක සම්බන්ධ කිරීම සඳහා කුඩුම්බි වැද්දුම් භාවිත කොට ඇත. එමෙන් ම විවිධ කැපුම් කට්ටි ක්‍රම මගින් පාෂාණ කොටස් එකිනෙක සම්බන්ධ කර තිබෙනු ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ව දක්නට ලැබේ. ගල් කුට්ටි එකමත එක තැබීමේදී ඒවා ලිස්සා යාම වැලැක්වීම සඳහා එම ගල් මතුපිට කට්ටා කපා ඇති ආකාරය මේවන විට සංරක්ෂණය කර තිබෙන මල්වතු ඔය සහ කනදරාව ගල් පාලම් ඇසුරින් තහවුරු කරගත හැකි ය.

රූපසටහන 11: එබවලපිටිය ගල් පාලමේ කැපුම් කට්ට

රූපසටහන 12: තිරප්පනේ ගල් පාලමේ කුඩුම්බියක්

පුරාණ තාක්‍ෂණය පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීමේ දී යාන් මයේ හබගම ගල් පාලමේ තාක්‍ෂණය පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. හඳුනාගත හැකි සාධක අනුව එය අනුරාධපුරයේ මල්වතු ඔයේ තනන ලද ගල් අමුණේ ක්‍රමවේදයට බෙහෙවින් සමාන බව පැහැදිලි ය. ජලයෙහි හිටුවන ලද ගල් කණු මත හරස් අතට තැබූ තළාද (බාල්ක) මත දික් අතට ගල් අහුරා මෙය සාදා තිබූ බව පැහැදිලි ය. මෙම ගල් පාලමේ පළල අඩි දහයක් පමණ වන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. සමහර ගල් කණු නිර්මාණය කිරීමේ දී කොටස් වශයෙන් එකට වද්දා සවිකර තිබේ. මෙම ගල් පාලමෙහි ගල් කණු හා තළාද සම්බන්ධ කිරීම සඳහා ඒ මතුපිට ගල් ඇතිරීම සඳහා පුරාණ කැපුම් කට්ට ක්‍රම හා කප්පිලි ක්‍රම භාවිත කොට ඇත. මෙම ස්වරූපය තිරප්පනේ ගල් පාලමින් ද නිරීක්‍ෂණය වේ.

සමාලෝචනය

මෙම කරුණු වලින් අනුමාන කළ හැකිවන්නේ පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන මාර්ග වඩාත් සැලසුම් සහගතව කරන ලද බවකි. පයින් ගමන් කරන මගියන්ට අමතරව කරත්ත ආදිය පහසුවෙන් ගමන් කළ හැකිවන පරිදි තරමක පළලින් යුක්තව සකස් කරන්නට ඇත. ගල් පාලම් ආශ්‍රිත ව හඳුනාගත හැකි

සාක්ෂි අනුව මෙම පාලම් අවම වශයෙන් මීටර් තුනක පමණ පළලකින් යුක්ත වී ඇත. එම ප්‍රමාණය ගල් පාලම සමග සම්බන්ධ වන මාර්ගයේ පළලට සාපේක්ෂ වන බව අනුමාන කිරීමට පුළුවන. වර්ෂාව සහිත කාලයන් හී පවා අවහිර බාධක වලින් තොරව අග නගරයට අවශ්‍ය කෙරෙන භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය මෙම ගල් පාලම් මතින් දිවෙන මාර්ග ඔස්සේ සිදුවන්නට ඇත. මේවන විට සංරක්ෂණය කර තිබෙන සහ මෙහි සඳහන් වන ගල් පාලම් සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කිරීමේ දී පැහැදිලි වන්නේ ඒවා බර සහිත රථ ගමන් කිරීමට තරම් ශක්තිමත් බවකින් යුක්ත වන පරිදි ඉදිකිරීම සඳහා තාක්ෂණය සහ ශිල්ප ක්‍රම භාවිත කර තිබෙන බවකි. එය මෙරට දේශීය තාක්ෂණය භාවිතයේ විශිෂ්ඨත්වය කියාපාන්නකි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

කොඩිතුටුකු, කේ., 2002, *පැරණි ලක්දිව පාලම් තාක්ෂණය*, <https://www.archaeology.lk/sinhala>

කොඩිතුටුකු, කේ., 2006, ශ්‍රී ලංකාවේ පාලම් ඉතිහාසය, *Archaeologia, Journal of Archaeology*, Vol. 2, Department of Archaeology, University of Kelaniya, 58-78.

ගයිගර්ල ඩබ්ලිවුගල 1969ල *මධ්‍ය කාලීන ලංකා සංස්කෘතිය*ල පරිග ආර්යපාලල ඇමිග බීල කොළඹල ඇමි. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

නිකොලස්, සී. ඩබ්ලිවු., 1964(2001), භූගෝලීය පසුබිමල *ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ ලංකා ඉතිහාසය*, කාණ්ඩය සල විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලයල 9-19 පිටුග

නිකොලස්, සී. ඩබ්ලිවු., 1979, පුරාතන හා මධ්‍යතන ලංකාවේ ඓතිහාසික ස්ථාන විස්තරය, *රාජකීය ආසියාතික සමිතියේ ශ්‍රී ලංකා ශාඛාවේ සඟරාව*, පරිවර්තනය.

මහාවංසය (සිංහල), 1967ල සංස්. හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමිල බටුවන්තුඩාවේ දේවරක්ෂිත පඬිතුමා, කොළඹ, රත්නාකර පොත් වෙළඳ ශාලාව (මව).

මහාවංසය (පාලි), 1959, සංස්. පොල්වත්තේ බුද්ධදත්ත හිමි, කොළඹ, ඇමි.ඩී.ගුණසේන සහ සමාගම (මව).

සිරිවීර, ඩබ්. අයි., 2002ල *රජරට ශිෂ්ටාචාරය සහ නිරිත දිග රජධානිය*, මරදාන, දයාවංග ජයකොඩි සහ සමාගම.

Inscription of Ceylon Vol. i. Part. i., 1970, eds. S. Paranavitana, Colombo, Department of Archaeology.

Senavirathna, S., 1994, The Ecology and Archaeology of the Seruwila: Copper Magnetite prospect North- East Sri Lanka in *Sri Lanka Journal of Humanities*. Vol. xxi (1&2): pp.114-146.

Vidanapathirana,P., 2007, *Settlement pattern of the Malwathu Oya and Kala Oya Basin, Study for the perspective of historical Geography*, Unpublished Thesis for the Doctoral degree, Postgraduate Institute of Archaeology, University of Kelaniya.